

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.	Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.	Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.
Tegnapról mára a megelégedett öntudatlansága álmából mindössze néhány óra volt csak az átmenet. S a néhány óra alatt sokszorosán hatványozott mértékben lettek az emberek öregebbek. Az arcok komorak, a homlokak redősek voltak. A tekintetekben kiült az öregítő, terhes gond. Hangulat emberekre van az időjárás hatással, s erre a napra tízezrek alakultak át hangulatemberekké. Mikor a nap a legfényesebben ragyogott akkor is tudta mindenki, hogy be fog köszönteni a tél, s mégis az arcokat bevonta a mosoly. De mára leest az első hó, hideg eső zuhanyozta végig az arcokat, mintha csak a szemébe akarta volna vágni az embereknek, hogy itt vagyunk a háboru harmadik telének küszöbén, törtet felénk a zimánkós idő: készülődünk.	A figyelmeztetés fájó. Akinek volt miből, az már jóelőre fölkészült. De a többség az szegény, annak nem figyelmeztetés kell, hanem mód, hogy tudjon védekezni a tél ellen. a hideg ellen az éhség ellen. Harmadik esztendeje, hogy a társadalom, amelyet a béke idejében már kimerültnak tartottak a jótékonykodásban, önmagát fölülmulva, igyekszik segíteni a szenvedőkön, támogatni a nyomorgókat, s ápolni azt a sok nevű célt, amely mind megérdemli az áldozatkésztséget. Sok volt amit a társadalom tett de a sok nem jelenti azt, hogy az egyszerűs mind elég is. A tél újabb megpróbáltatást jelent a szegényekre. akiknek a megpróbáltatások elviselésére nem ad elég erőt a szegénység, a nyomor megszokása. Nem is lehet kétség aziránt, hogy a társadalom hű marad önmagához. Megfogyott falatját is meg-	osztja azokkal, akiknek még annyijuk sincs. De a még rendelkezésre álló erőnek egészében érvényesülnie kell. Ehhez az érvényesüléshez pedig nélkülözhetlen szükség van az egyöntetűségre. Nem szabad az erőket szétforgácsolni, nem szabad a forrásokat elkülönülve hagyni, mert lehetnek emberek, akik mindaddig szomjasok, amíg a forrásokról tudnak, amelyhez nem restelnek elfáradni, s lehetnek nyomorgók, akik fáradtak, s nem tudnak eljutni a forráshoz, mert nem ismerik, vagy mert szemérmesek. Központosítani kell a jótékonyt, amellet, hogy minden testület, minden egyesület fenntartja a maga autonómiáját. De legyen egyetlen hely, ahova minden testület és egyesület bejelenti a maga segélyezettjét és ahol minden segélyt kérőről meg lehet tudni, vajjon nem él-e vissza a jótékonyt.

Reggel.

Annak, akie minden, ami volt és lesz.

Nehéz álmoknak fáradt hajnalán
Könnyes ködökkel terhes a reggel,
Tele vagyok még siró énekekkel,
Vidám dalokra nem szokott a szám.

Vak éjbe botlott nap-lovagja
Fénylő urát soká, hiába kereste,
Pirosba ha ébred nagy éje gerezdje,
Nappalos sorsát sirva fogadja.

Tiéd volt, kedves, minden fájó ének,
Teérted sirtak csöndes, bús rimek;
Hadd küldöm ezt izenni meg:
Csak lassan kelnek új-nótás beszédek,
Mosolyos ütemek, kacagó strófák.

Por Tamás.

Granáttűzben.

Táboriposta 77.

Ma kissé kiderült az idő, még a nap is kibújik a felhők közül.

A fedezékemhez vezető árokban két baka nyílt tűzhelyen kávéfőz. A füst szépen felé száll.

Csend . . . csak néha hallatszik távoli döbörgés.

Huuuu . . . bumm . . .
Egy granát. Az egyik népfelkelő kiveszi a pipát a szájából és a hang felé néz.

Balra ment a kis erdőbe. Oda löhetsz számár Pista, ott nincs senki.

Huuuu . . . bumm . . . dzz . . .
No ez már nem volt messze. Hallani a repeszdarabok zümmögését.

A kávé felfort. Az egyik a köpenye szélével megfogja a forró sajkát és leveszi. A másik elolítja a tűzet.

Huuuu . . . bumm . . . dzz . . . zz . . .
A kis árokban behull a föld. A két baka a fedezékbe bujik. A kávé gondosan magukkal viszik.

Beteszem a fedezékem ajtaját.
Huuuu . . . bumm . . .

Dz . . . bumm . . .
. . . bumm . . . dzz . . .

No ennek fele sem tréfa. Mind az én fedezékem körül tapogat. A vastag gerendák, amik a tetőt tartják, csak úgy remegnek.

A kályha mellett kis pad van, arra ülök. Az asztalon nyitott könyv van, „Gösta Berlin“, Lagerlöftől. Kezembe veszem, de nem értem, amit olvasok.

Huuuu . . . bumm . . . dzz . . . bumm . . .
Leteszem a könyvet. Hiába, nem megy az olvasás.

Rágyujtok.
Huuuu . . . bumm . . .

Tulajdonképpen elég gyenge egy ilyen fedezék. Pár száz gerenda a teteje, rajta föld és elég széles a tető, csoda volna, ha semmi sem találna bele.

Huuuu . . . bumm . . .
Ha otthon most tudnák, milyen közel állok a hősi halálhoz . . .

Hősi halál . . . ez is abszurdum. Itt ülni és várni, amíg az embert egy granát agyonvágja.

Huuuu . . . bumm . . . bumm . . .
No ez a bataillonkomandó kapta. Csak nem talált bele? Nincs valami biztosan építve. Pedig a kapitány igen barátságos ember mikor jelentkeztem nála, mindjárt hozta a coganatos íveget.

Bumm . . . bumm . . .
Rohamban elpusztulni, az egészen más. Az hősi halál, de itt ülni.

Bumm . . . bumm . . .
Ez jobbra ment Na, századparancsnok szomszéd, ezt neked küldték!

Huuuu . . . bumm . . . dzz . . .
Azért ne busulj, jut nekem is!

Bumm . . .
Granáttól borzasztó csunya sebeket lehet kapni. Emlékszem, tavaly egy legénységi fedezék telitalálatot kapott. Kétten meghaltak, három megsebesült. A sebesülteknek egészen fekete volt az arca, mintha összeégett volna.

Bumm . . .
Mennyi munitiója van. Pedig már három éve, hogy lövöldözi, mégsem fogy el neki.

Bumm . . .
Mint mikor a kövér cseh őrmester belelt a nagydobba. Szép is egy olyan zenés kirukolás otthon a kádernél. Elő a tambur kesesen fogja a pálcát, az utcagyerekek rájongó bámulattal nézik.

Bumm . . .
Ha most itt belém vágna, vajon mit szólnának az ezrednél.

Valószínűleg sajnálnának egy kicsit. Haragosom nincsen köztük. A legénység . . . A-

Egy és más a dohányról

Üresek a dohánytőzsdék, nincs egyetlenegy trafik sem, ahonnan ne azzal küldenének el bennünket, hogy nincs dohány, nincs cigareta, nincs szivar, nincs, nincs semmi. Az ilthon levő polgári lakosság a horribilisen fölemel árak dacára is tülekedik a füstölőért, csakugy, mint a fronton levő, oda induló, vagy onnan visszatérő hőseink, akiknek a véres harcok közben ez az egyedüli szenvedélyük s ha ezt kedvükre ki nem elégegetik, bizony egy csöppetsem csodálvaivaló, ha lelkük keserűséggel telik meg a dohányhiány miatt. Nem lesz tehát felesleges talán a dohányszük, inséges világban, ha megállunk a dohányproblémánál és elcsevegünk egy kissé a dohányról, erről a méregről, amit ma jobban keresnek s drágábban és szívesebben vásárolnak, mint a leginycsiklandóbb jukullusi csemegét.

Ha a dohány történetének annalesait lapozzuk, kétségtelen, hogy első gondunk az, hogy a história poros lapjaiból kikutassuk, vajjon ki volt az első, aki arra a gondolatra jött, hogy dohányozzon. Az is bizonyos, hogy a legtöbb ember abban a meggyőződésben él, hogy a dohányzás feltalálója Amerikában élt és csak amerikai lehetett, valamint hogy a dohány maga is Amerikából indult ki hódító útjára. Am ez a feltevés egyáltalán nem bizonyos, csakis az az egy kétségtelen, hogy egyetlen más élvezeti cikk se tudott szert tenni olyan népszerűsége és közkedveltsége mint a dohány.

A dohány népszerűségét és közkedveltségét bizonyítja az a káprázatosan meglepő számadat is, amely a világ dohányfogyasztását jelzi. Az a pénzérték ugyanis, amit a világ dohányosai évente elfüstölnek, jóval többre rug egymilliárd koronánál, holott ez a szám tulajdonképpen még nem is igazi mértéke a világ dohányfogyasztásának, mert egyes primitív kulturájú országok és a kulturátlan, félvad népek fogyasztása ebbe a statisztikai adatba nincs belefoglalva. Európában egyébként a legszenvedélyesebb dohányosok a hollandusok. Hollandiában ugyanis a statisztika szerint minden emberre évi átlagban három és fél kiló dohányfogyasztás esik. Hogy milyen a hollandok dohányzási szenvedélye, arra példaként emlegetik a dúsgazdag holland sportférfit, Mynheer van Klaes-t, aki hetenkint átlag három font dohányt füstölt el s e rettenetes nikotinfogyasztása dacára is 80 élet-

ért meg a legjobb egészségben, derűs kedélyt egész halála órájáig megőrizve. Dohányzási szenvedélyét Mynheer megőrizte halálán túlra is — és nem tudván megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy egyszer végre kedvteléstől kénytelen lesz búcsút venni, végrendeletében úgy intézkedett, hogy holtteste mellé tegyenek a koporsóba egy csomag finom dohányt, gyújtót, a temetésén megjelenő ismerősei, barátai és tisztelői a temetési szertartás alatt dohányozzanak és a sirban lebecsült koporsójára verjék ki a pipájukat, hogy a sirban is dohányhamu földje be.

Amint ismeretes, az eleinte időnkint kiadott dohányzási tilalmak teljesen hatástalanok maradtak, sőt éppen ebben az időben — különösen Angliában — a dohányzás formális művészeté nőtte ki magát és voltak ugynevezett „dohányzó professzorok“, akik oktatást adtak s minden elképzelhető dohányzási trükkökre tanították az embereket, mint például a taktusra való füstölésre, a dohányzást, de azért alaposan büntették azt a nebulót, aki lopva és előbb mert dohányozni, mint az megengedve lett.

Ismeretes az is, hogy a dohányzási szenvedély átragadt a férfiakról a nőkre is. De mint minden szertelenségnek, épugy a dohányzási epidémiának egyszer csak vége szakadt, — ez pedig akkor történt, mikor Jean Nicot kezdeményezésére és agitációjára (1530—1600.) divatba jött a burnót, vagy mint nálunk népiesen elnevezték, a tubák-élvezet. Kevésbé volt azonban újszerű ez az újabb furcsaság, mert — habár más formában is — a dohányélvezetnek ez a módja csak egy régebbi methodus újra életre keltése volt. A dohányzás, illetve a pipázás legelső formája ugyanis az volt, hogy a dohányt lassan elégették és az égetésnél keletkező füstöt az orron át beszívták. Azután jött a pipa és pedig eleinte két szárral. A pipaszárak végét, illetve a szopókát pedig nem vették a szájba, hanem az orr két lyukába helyezték be s így szívták fel a füstöt, amit azután a szájon át eresztettek ki. Ez a mánia tartotta magát sok évekig, míg végre jött az egyszáru, mai formájú pipa, ami azután megmaradt napjainkig. Főlemlítjük, hogy Mexikóban a dohányzás hatását úgy növelik az emberek, hogy a pipát és a szárat alkohollal tisztítják ki gyakorta, sőt a szárat be is áztatják, s a füstöt így alkoholgőzzel telítve kapja.

Hogy milyen idős a dohányzás szokása, azt nagyon bajos volna megállapítani, annyit azonban tudunk, hogy az Amerikai felfedezők

zokat sem bántottam soha, elég a bajuk szegényeknek.

Bumm . . .

A holmimat elosztanák. A bundám hamar találna gazdát, a láncövem is. A könyveim . . . mindenki szívesen olvas itt és olyan kevés a könyv. Én gondoskodtam magamról, hoztam egy egész csomót. Még Lembergben is vásároltam párat.

Bumm . . .

Lemberg . . . szép város, ott is el lehetne lenni pár hónapig. Igaz, a főhadnagy . . . Együtt ebédeltünk az Imperiában. A főpincér nem tudott visszaadni és ő fizetett helyettem is. 4 80, vagy 5 korona ilyesvalami volt. Még csodáltuk, milyen olcsó. És én elfelejtettem neki megadni . . .

Bumm . . .

Restellem. Nagyon restellem. Itt még belém vág a menkö és nem tudom neki megadni. Még a Marschbrigadenál van, a napokban már megérkezik. Hogy már eddig is át nem adtam a pénzt a manipulánsnak. Mit gondolna rólam? . . . Holnap feltétlen beküldöm.

Bumm . . .

Távolból felelgetnek a mi tüzeink. Mintha kutyák ugatnának. Egy, két . . . három ágyu . . . egész tájék. No ez kell a sógor-nak.

Egész messze is dübörög valami, mint elvonuló zivatarkor a dörgés: a nehezek . . . Mi az, több nem jön? Már pár perc óta

csend van.

Kint topognak a bakák. Bejön a legényem megvizsgálja az ablakot. Nem tört be. Rám néz. Én is csak megvagyok.

Az ajtót kinyitom. A lovászom jön, hozza az ételhordót. Szalutál:

Zászlós urnak alázatosan jelentem, az ebéd.

Pista! lehet tüzet rakni.

Amíg az ebédet melegítik, kezembe veszem az újságot.

Lloyd George a háború folytatásáról . . . Békéről még szó sem lehet, egy fél év, egy év, esetleg több . . . Le kell tiporni a német militarizmust stb.

Kedvem volna írni egy tábori lapot ilyen formán!

Kedves Minister! Szívesen látom a legközelebbi gránátkoncert alkalmával szerény fedezékemben. Nem nehéz idetalálni. A Bataillonkommandótól egyenes ut vezet az árokba. Ott van ez egyik géppuskám. Annak a legénysége megmutatja a lakásomat jobbra a három gránátlyuk között. Szíverősítő italokat készen tartok az Ön számára. Magas látogatását biztosan elvárja.

Egy zászlós.

egészen elképedve láttak ott dohányzó embereket, akik prüszkölve élvezték és fújták a dohányfüstöt. Megállapítható az is, hogy a pipa és a szivar, valamint a dohányzás egyáltalán Amerikában már akkor is mint a régmúltból és az őskőtől öröklött szokás emlegett, szóval a dohányzás első ideje visszanyulik a legrégebb, ismeretlen ókorba.

Pár sor irás.

Csak egy kis halk köszöntés . . .
Valaki felé, aki egyszer
Nekem: volt . . . drágán, szépen . . .
Akiért: könnyezni tudtam még,
Aggódni, vergődni, és
— Aki ma már: idegen nekem . . .

Csak egy kis halk köszöntés . . .
Mint mikor utolsó akkordja
Foszlik szét, valamely dalnak . . .
Amelyet ósdi zongorán:
Fáradt, szomorú ujjak
Halkan, bús-megfőrtén kicsálnak . . .

Csak egy kis halk köszöntés . . .
Mint mikor messziről,
Az éjben: kapu csikordul
S pár ember, egy festetlen
Gyalulatlan koporsóval
A temető útjára fordul . . .

Németh Böske.

H I R E K

Szőlősgazdák figyelmébe,

ajánljuk az alant következőket. Már egyszer szóvá tettük lapunk hasábjain, hogy mennyire helytelen szokás a szőlőmunkásoknak kiadott egy pint (vagy több) bor adása.

Különösen most amikor felnőtt alig munkálkodik mert mind katona, s így nagy részt nők és serdülő fiúk lányok kapják a bort. Ezzel első sorban is ártunk testi és lelki épségüknek. Másodsorban pedig most hogy a borárak ilyen horribilis magasra szökkenek fel; egyenesen pazarlás, ha a drága napszám mellé még bort is adunk ki.

Jó lenne ha a hegyközségi gyűlésen mielőbb elhatároznák a gazdák, hogy a jövőben egyáltalában mellőzni fogják a bor adást.

Vége is, ha künn a csatatéren harcolók — sokszor a minimunra leszámított kozt mellett néha még vízhez sem jutva, végzik rettenetes és ezer halál közötti munkájukat akkor itt bent az ország belsejében sem éppen szükséges dolog hogy a szőlőmunkát csak bor mellett végezzék el.

Más nagyobb bortermő vidékeken egyáltalában nem volt szokás a bor adás. Miért kell éppen nálunk ilyen ódságokhoz ragaszkodni, mikor pláne káros a serdülő fiúk, lányoknak, s a gazdáktól meg egyenesen tékozlása a drága italnak

Ádám Iván kanonok-plebános távo-zása.

Főpásztori felmentés alapján Ádám Iván apátkanonok, Veszprém város eddigi plebánosa volt sümegi realiskolai igazgató a plebanihivatal vezetésétől megváltik. Ebből az alkalomból Bibornok Megyéspüspök Ur Ó Eminenciája Sümegről a következő levélben mondott köszönetet egy évtizednél tovább kifejtett tevékenységért.

Nagys. és Fido Apát, Kanonok és plebános Ur

Sajnálattal elfogadom Nagyságodnak a múlt hó 15-én 30. sz. a. kelt feleiterjesztésében kifejezett lemondását a veszprémvárosi plebániáról — sajnálattal, mert bár teljesen mél-

tánylom ezen iratban előadott érveit, mégis fájdalommal látom Nagyságodat oly munkakörből távozni, melyben évtized óta annyi fáradságot nem ismerő buzgósággal és önfeláldozással, mint deréklekipásztor és a Reá bizott hívek javára és üdvére mindenha áldásosan és mindnyájunk lelkesítő példjaképpen működött.

Fogadja mindezekért, amiért teljes mérvben csak a Mindenható jó Isten kegye megjutalmazhatja őszinte szívből fakadó köszönetemet, azon kettős óhajjal egyetemben, hogy ugyanezen isteni Gondviselés még soká engedje a jól kiérdemelt nyugalmat zavartalan jó létben élveznie és hogy a köztünk fennállott szívélyes testvéri viszony jövőre is folytatkozás nélkül fog fennállani.

Egyébként az Ur oltáránál buzgó imáiban ajánlottan maradok

Sümege, 1916. október 16.

Nagyságodnak jóakarója

Károly,

bibornok-püspök,

A főpásztori elismerés meleg hanyja városunk közönségében is lelkes viszhangra talált, mert *Ádám Iván* hosszabb ideig a sümegi reáliskola igazgatója volt.

Kívánjuk mi is, hogy a kiérdemelt nyugalmat sokáig élvezhesse.

— **Eljegyzés.** Dr. *Pfciffer Izsák* helybeli rabbi ma jegyzi el *Hacker Fridát* Szombat-helyen.

— **Dán vaj Sümegnek.** *Árvay Lajos* alispán Sümeg ellátatlan lakossága részére 1 hordó 50 kg, dán vaját szerzett. A vaját *Klein Ernő* kereskedésében 10 04 koronáért kilogramonként árusítják.

— **Halálozás.** *Böröczky Gyula* helybeli tekintélyes kereskedő, városi képviselő f. hó 29-én este 8 órakor rövid betegség után elhunyt Családja az alanti gyászjelentést adta ki:

Özv. *Böröczky Gyuláné* szül. *Pálffy Mária*, gyermekei *Gyula*, *Mariska*, *Gerő* és *Eszti*ke, valamint alulírott rokonság fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy szeretett férje, atyjuk és rokonuk *Böröczky Gyula* életének 61-ik, boldog házasságának 30-ik évében f. hó 29-én este 8 órakor rövid szenvedés után történt gyászosan elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 31-én d. u. 3 órakor fog a sümegi ref. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Sümeg, 1916. október 30-án. Nyugodjék békében! *Böröczki Lajos* testvére. *Böröczky Jenő* vője. *Gyimóthy Dániel* nagybátyja. *Kató Mariska* unokái.

— **A Chernel féle birtok gazdát cserélt.** A Dunaföldvári népbank r. t. tulajdonát képező csabrendeki 2100 holdas birtokot a napokban megvette *Gross Lajos* székesfehérvári kereskedő 1 200,000 koronáért.

— **Hivatalvizsgálat.** *Árvay Lajos* alispán a helybeli főbírói hivatalban f. hó 2-án vizsgálatot tartott. A hivatalban a legnagyobb rendet és pontoságot tapasztalta.

— **Halottak napja a sümegi temetőben.** Az idén a sümegi temető a világlítási anyagok drágulása következtében elmaradt. A délutáni órákban sokan keresték fel a temetőt, azonban az est beálltával ismét kevesebben maradtak ott: Csak itt-ott csillogott egy-egy gyertya jeléről hogy ma halottak napja van...

— **Új állatdíjszabás a vasutakon.** November első napjától kezdve a m. kir. államvasutakon és a kapcsolatos magánvasutakon új állatviteli díjszabás lép érvénybe. A pótlékdíjszabás a vasutnál 10 fillérért kapható.

— **Ismét drágább a tinta.** Az osztrák és magyar tintagyárosok — arra hivatkozva hogy a nyersanyagok és az üveg árának emelkedése kényszeríti őket — ismét emelték a tinta árát. Csak nemrég is még 1.60 K volt egy liter tinta, most ez 4.20K. Az emelkedés 162%.

— **Kukoricakenyér.** Sor kerül a kukoricával és árpával kevert liszt használatára. Egyelőre a két keveréket csak a felsőmagyarországi és erdélyi varmegyékben vezetik be, ahol normális időkből is tiszta ár-

pa vagy kukoricakenyeret ettek. A keverést azután szükséghez mérten terjesztik ki az ország többi részére is.

— **Az új kávéárak Sümege és Zalamegyében.** Megint Zalamegye alispánjának a különböző kávéfajták maximális áraitól szóló második rendelet, mely november 16-ikáig érvényes ármegállapításokat tartalmaz. E szerint egész Zalamegye területén november hó közepéig a kicsinyben forgalomban az alábbi kávéárak lesznek érvényben:

Robusta kávé kilója 9-90 kor.

Santos és Jáva 10-70 »

Finom kék Jáva 12-10 »

Maragógip kávé 13-10 »

Pörkölt kávé 13-10 »

Finom pörkölt kávé 14-50 »

Aki ezen áraknál magasabb árakat követel, a rendelet értelmében 2 havi elzárással és 600 korona pénzbüntetéssel büntethető.

— **A török kormány magyar gazdaságukat keres.** A török kormány több szakképzett magyar gazdát keres állandó tisztviselői alkalmazásba oly célból, hogy az illetők egyrészt gyakorlati gazdálkodásukkal, másrészt ha már a török nyelvet annyira bírják, szóbeli uton is kioktassák az okszerű gazdálkodásra a török gazdákat. A török kormány ily módon is igyekszik az elmaradt török mezőgazdaság fejlődését már a közel jövőben biztosítani. Tekintettel arra, hogy az illető gazdákra igazán szép hivatás és a mellett biztos és nyugodt megélhetés vár, bizonyára többen lesznek az arra hivatott gazdáink közül, a kik erre vállalkoznak. Az ajánlkozók bizonyítvány-námsolatait és jelentkező levelüket az Országos Magyar Gazdasági Egyesület elfogadja.

— **Szesz és trafik.** Egy rendeletet s egy felhívást olvastunk a héten, melyek gyermekvédelmi szempontból igen figyelemre méltóak. A rendeletben a székesfőváros főkapitánya tiltja meg, hogy tizenhét éves alul levő ifjak éjjeli mulatókat, éjjeli kávéházakat s egyéb italmérő helyeket látogathassanak. Megtiltja, hogy ilyeneknek szeszes italt kímérjenek. A felhívást pedig a győri főispán bocsájtotta ki az ottani trafikokhoz. Felhívta őket, hogy 16-ik életévüket be nem töltött fiatalok egyéneknek semiféle dohányárut se szolgáljanak ki, még akkor se, ha felnőttek megbízásából jelennek meg dohányárut vásárlására. Fontosságát, okosságát mindegyik irás magában hordozza.

— **Miért rekvirálják a sertéseket?** Közöltük már, hogy egész Zalamegye területén működésbe lépett a hadügyminiszterium sertésátvételi bizottsága, a nagykanizsai *Franz Lajos* és *Fiai* részvénytársaság, amely maximális áron átveszi és elviszi a gazdától a hizókat. Mint minden rekvirálást, úgy a sertésrekvirálás sem a legnépszerűbb a gazdák között. A hadügyminiszterium által igényelt disznók kiadása ellen a legtöbb gazda kézzel-lábbal kapálódzik is, s felvonnak a kifogások, hogy a rekvirált sertést már előbb megvették a sertéskereskedők, hogy lefoglalta főváros, várja Bécs, stb. A kifogásoknak azonban nem igen van fogantatjuk, mert csak azok a disznók menekülnek a katonai rekvirálás alól, amelynek bebizonyíthatólag a városi lakosság zsír és husszükségletének ellátására vétettek meg, a többit lefoglalja a hadügyminiszterium sertésátvételi bizottsága. A közönség, amely noha maximális árat kap, mégis idegenkedik a rekvirálástól, nincs tudatában annak, hogy a disznóknak milyen nagy szerepük lesz a hadsereg élelmezésében, a katonák harcképességének fokozásában s így a győzelem kivívásában. A téli hóban, — hacsak tényleg nem történik meg a mostanában oly sokat emlegetett égi csoda az orosz különbéke alakjában, — most már kikerülhetetlenül ránk szakadt. És a harctéri helyzet olyan, hogy a télen majdnem mindenütt hegyi háborút kell folytatnunk. Ezer-kétezer méter magasságban állnak katonáink a Kárpátokban, Erdély havasaiban, lent a Balkán sziklái közt, a Karszt meredekén... Ide a a gulyáságyu nagyon nehezen, vagy sehogysen jut fel, a menázsikiosztás és az élelmezés talán lehetetlen is volna, ha nem lenne

szalonna, sonka, kalbász, amit a katonák magával vihet őrhelyére. Erre a célra rekviráltatja a hadügyminiszterium a sertéseket s akik amiatt haragudnak, azoknak annál kevésbbé van igazuk, mert a rekvirált disznók teszik lehetővé, hogy a harctéren lévő katonák télen is jól lakhassanak.

— **Köszönet.** Mindazoknak, kik boldogult férjem illetve édes atyánk halála alkalmából irásban fejezték ki részvétüket és temetésén megjelentek halás köszönetet mondunk.

Özv. *Böröczky Gyuláné*
és családja.

— **Mi történt a szentgróti polgári iskolával?** A zala-szentgróti polgári iskolának eddig csak az a nevezetessége volt, hogy az intézet mindössze egy osztályból, valószínűleg az I. osztályból állott, (Ami egyébként minden ujan nyitott iskolának közös sorsa szokott lenni.) Feljegyzésre méltó józsi esetet közölnek azonban velünk Zalaegerszegről a háború folytán megszűnt szentgróti polgári iskoláról. A zalaegerszegi tanfelügyelőség a minap valamilyen ügyben köriratot küldött az összes megyebeli polgári iskoláknak s ezek között véletlenül a már megszűnt zala-szentgróti polgári iskolának is. A napokban visszajött a körirat, rajta a szentgróti posta által felragasztott következő szövegű cédulával: »Cég megszűnt.«

— **A katonák téli holmija.** Ismét közeledik a tél s derék katonájuk szenvedéseit a társadalomnak is enyhítenie kell. A közönség és a tanulóifjuság két éven át meggyőző bizonyosságát adták annak, hogy a hadsereg téli holmival való ellátása érdekében nemcsak készek munkálkodni, de bámulatos eredményeket is képesek elérni. A miniszter most körendeletben hívta föl a közönséget és a leányintézeteket újabb munkásságra, közölvén azokat a módokat is, amelyekkel ingyenes kincstári pamúthoz juthatnak s azon reménynek ad kifejezést, hogy a nemes cél érdekében eredményes munkásságot fognak kifejtetni, teljes tudatában hazafias munkájuk nemcsak anyagi, hanem erkölcsi értékének is.

Ma *Janovics Jenő* híres társadalmi drámát a *Vergődő szívek* c. filmet mutatja be az Apollo mozgószínház. A főszerepet *Gál Gyula*, *Berky Lili* és *Mészáros Alajos* játsszák. A mai előadásnak külön ismertetést nem szükséges, garancia *Janovics* kiváló rendezői tehetsége ki a *Sárga csikó* c. filmet rendezte. A jegyek java részben már elővitelben elfogytak remélhetőleg tett ház előtt fogják ma bemutatni a magyar filmtechnika eme kiváló alkotását.

Jövő héten november 12-én ismét magyar filmalkotás kerül bemutatásra a *Barlang* lakók c. film. Kiállításnál és rendezésnél fogva a többi kiváló alkotások közé lehet sorolni.

A színház megszerezte *Psilander* egyik legjobb darabját a *Wesztendei rejtély* c. filmet melyet rövidesen be is fognak mutatni

Felolós szerkesztő *Horvát Imre*.

Szerkesztőtárs: *Németh Böske*.

Laptulajdonos és kiadó: *Horvát Gáb*

Hirdetéseket

jutányos áron elfogad
a kiadóhivatal.

SZENZÁCIÓ!

**Ma vasárnap, november 5-én
az Apolló mozgószínházban**

bemutatásra kerül

Vergődő szivek

Társadalmi dráma 5 felvonásban. Irta Janovics Jenő dr.

ÉN, TE, 'Ö
vigjáték.

Háborus kép

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.